

تصمیمات قضائی

۱ - حقوقی

حکم شماره ۳۷/۱۰/۴۰ هیئت عدومی دیوانعالی کشور ۳۹۸۳

گردش کار - فرجم خوانده دادخواستی بخواسته یک قطعه زمین بمساحت شش هکتار مربع مقوم بدوازده هزار ریال بطریقت اداره شهرداری آبادان بدادگاه شهرستان آبادان تقدیم داشته و چنین توضیح داده است که زمین مورد دعوی محدود است شمالاً بزمین واگذاری سید محمد عمار محل فعلی شیر و خورشید سرخ شرقاً بخیابان شهرداری جنوبیاً بزمین واگذاری غلامشاه غرباً راه شوسه خرمشهر و فعلاً محصور و دارای ساختمان ناقص بوده واینکه جزء پلاک شماره ۲۵۲۷ قطعه ۲ بخش یک آبادان میباشد و اخوانده بدون حق درخواست ثبت آن نموده لذا بمحض مدارک تقدیمی و باستفاده بمعاینه و تحقیقات محلی درخواست صدور حکم بحقانیت خود دارم مدارک تقدیمی عبارت بوده است از رونوشت یک برگ قباله انتقال ورونوشت صورت مجلس تأمین دلیل دادگاه پس از رسیدگی باصالت انتقال نامه و بمحض صورت مجلس تأمین دلیل خوانده را غایباً محاکوم بهخلع ید از زمین مورد دعوی بینماید محاکوم علیه دادخواست اعتراض بهمان دادگاه تقدیم و با تکذیب از دعوی و مدارک آن بصلاحیت دادگاه اعتراض نموده لذا برای تشخیص بهای خواسته نظر کارشناس جلب شده و کارشناس بهای خواسته را بیست و چهار هزار ریال تعیین میکند و پس از رسیدگی حکم بر استواری دادنامه و اخواسته صادر میگردد شهرداری آبادان از این حکم پژوهش خواسته و حتی اعتراض نموده است که خواهان مدعی است زمین را از کوزه کنانی خریده و شخص اخیر الذکر آنرا از دارائی خریداری کرده است در صورتیکه زمین مذبور ملک خاص شهرداری بوده و فرضآ دارائی فروخته باشد مجاز نبوده است دادگاه استان ششم پس از رسیدگی و تشخیص اینکه مورد دعوی جزء اراضی خالصه بهثبت رسیده است ایراد شهرداری را بخدم صلاحیت دادگاه وارد و قرار عدم صلاحیت خود بمناسبت صلاحیت دیوان دادرسی دارائی صادر نموده و پس از قطعیت قرار مذبور و انحلال دیوان دادرسی دادگاه شهرستان تهران ب موضوع رسیدگی و مورد دعوی را از اراضی دارائی تشخیص میدهد که بمحض ماده واحده مصوب ۱۳۱۴ از طرف دولت بحسن کوزه کنانی انتقال یافته و نامبرده طبق سند انتقال نامه مدرک دعوی آنرا بخواهان واگذار نموده و بالنتیجه بطلان درخواست ثبت شهرداری حکم میدهد شهرداری آبادان از این حکم پژوهش خواسته و با جلب بشگاه خالصه بدعوی و اعتراضات عدیده فسخ حکم بدوى و محاکومیت پژوهش خوانده را به بیحقي خواستار شده ودادگاه استان پس از رسیدگی چنین رأی داده است (عمله اعتراض وکیل پژوهش خواه این است ۱ دادخواست اولیه خواهان در مراحل بدوى و پژوهشی و فرجامی مورد رسیدگی قرار گرفته و پس از صدور قرار عدم صلاحیت از دادگاه استان

خوزستان و قطعیت و تأیید آن در مرحله فرجمی بدعوی خواهان میباشد پس از تقدیم دادخواست مجدد از طرف او رسیدگی شود درحالیکه دادخواست مجددی نداده و رسیدگی دادگاه بدوى و اصدر حکم بدون آن قانوناً صحیح نبوده است ۲ - قطعه زمین مورد ادعای خواهان غیر از زمین انتقالی حسن کوزه کنانی باو میباشد و مشخصات دو قطعه زمین موقوم تطبیق نمی نماید ۳ - برطبق ماده واحده مصوب بهمن ۱۳۰۷ اداره دارائی حق انتقال قطعه زمین مورد دعوی را پچسن کوزه کنانی نداشته زیرا زمین مورد دعوی جزء گورستان متروکه بوده که برطبق ماده مذبور متعلق به شهرداری بوده است و هیچ یک از اعراضات مذبور بنظر دادگاه وارد نیست زیرا در قسمت ایراد اول و کیل پژوهش خواه ماده ۱۸ قانون ثبت تعیین تکلیف نموده و اجازه داده است پس از صدور قرار عدم صلاحیت پرونده بمراجع صالح فرستاده شود و راجع بعدم تطبیق زمین مورد دعوی با زمین مورد انتقال حسن کوزه کنانی بخواهان نیز با توجه بمعاینه محل و گواهی گواهان هنگام تحقیق محلی و صورت مجلس تأمین دلیل محرز است که زمین مورد دعوی همان زمین مورد انتقال کوزه کنانی به پژوهش خوانده میباشد و استناد بهماده واحده مصوبه بهمن ۱۳۰۷ وادعای پاینکه اداره دارائی محل حق انتقال زمین مورد دعوی را نداشته صحیح نیست بلکه مدلول ماده واحده خلاف این ادعا را میرساند زیرا بمحض واحده ماده مذبور دولت مجاز است املاک دولتی را که در آن ماده مذکور است در هر شهری با اطلاع وزارت دارائی بشهرداری واگذار نماید بنا بمدلول این ماده ید شهرداری در اراضی دولتی پایستی متلقی از دولت باشد و چون در این مورد انتقال مورد دعوی از دولت بحسن کوزه کنانی و از کوزه کنانی به پژوهش خوانده محرز است و استناد شهرداری بتحقیقات محلی برای اثبات تصرفات آن اداره مؤثر در مقام نمیباشد حکم پژوهش خواسته استوار میگردد) شهرداری محکوم علیه دادخواست فرجمی تقدیم داشته و شعبه پنجم دیوانعالی کشور در تاریخ ۲۵/۳/۲ چنین رأی داده است (فرجم خواه در سوق اعتراض بر حکم غیابی دادگاه شهرستان آبادان اشعار داشته زمین مورد دعوی بازمیان مستصرفي شهرداری از حیث حدود و مشخصات مغایر و برای اثبات آن بمعاینه و تحقیقات محلی استناد کرده و نیز در هنگام پژوهش در دادگاه استان ششم اظهار داشته زمین مورد بحث بیاض و گورستان و سالها میباشد در تصرف شهرداری است و برای اثبات این مراتب درخواست تحقیقات محلی کرده و در مرحله پژوهش در دادگاه استان مرکزی در ضمن اعتراضات از قبیل اینکه مورد معامله با فرجم خوانده خانه معرفی شده در صورتیکه خانه وجود نداشته بالاخره از دادگاه برای اثبات تصرفات سابقه شهرداری تقاضای تحقیقات محلی از اهالی شهر که آگاه بقبرستان بودن محل مذبور هست نموده و در مقابل معامله فرجم خوانده با کوزه کنانی هم مورد معامله یک باب عمارات ناقص البناء جدید معرفی شده و در دادخواست تخصیین تقدیمی بدادگاه شهرستان آبادان نوشته شده یک قطعه زمین که قبل از محاصره بدیوار آجری و دارای ساختمانی ناقص بوده بنا بر این مسطوره و توجه با ظهارات گواهان معرفی شده از طرف فرجم خوانده در موقع تحقیقات محلی که بدرخواست فرجم خوانده بعمل آمده و خود داری مجری قرار از استماع گواهی گواهان معرفی شده از طرف فرجم خواه چون مورد درخواست فرجم خواه راجع بتحقیقات محلی باستناد اینکه سابقاً تحقیقات محلی شده

تصمیمات قضائی

با اینکه ممکن التأثیر در روشن شدن قضیه بوده نداشته و رسیدگی دادگاه از این حیث ناقص و بموجب شق ۳ از ماده ۹۵ قانون آئین دادرسی مدنی حکم فرجام خواسته با کثربت نقض و رسیدگی بشعبه دیگر دادگاه استان مرکز ارجاع میشود پس از نقض پرونده بشعبه پنجم دادگاه استان مرکز رجوع شده و شعبه مذبور پس از رسیدگی چنین رأی داده است «عمله اعتراض وکیل پژوهش خواه بردادنامه پژوهش خواسته این است که زمین موردنزار با قطعه زمینی که در قباله خرید پژوهش خوانده وصف شده منطبق نیست و پلاک مورد اعتراض جزء گورستان متروکه در تصرف شهرداری بوده که این اعتراضات مؤثر نیست زیرا با توجه بصورت مجلس معاينه و تحقیق محلی که مطلعین عموماً تصرفات مالکانه پژوهش خوانده را در همین زمین و انطباق آنرا با زمین مورد ابیاع او و چگونگی حدود زمین درسابق و تغییراتی که در آن داده شده و منجر بصورت فعلی گردیده گواهی داده اند و اینکه از طرف شهرداری در روز اجراء قرار گواهان که استماع شهادتشان قانوناً بلامانع باشد اقامه نشده و با عطف نظر بصورت مجلس تأمین دلیل و توجه به رونوشت قباله خرید پژوهش خوانده که احالت آن ثابت گردیده و مسلم است که این زمین از اراضی خالصه واگذار شده از طرف دارای آبادان است و مدافعت بیگانه خالصه جات در این مرحله که بعنوان جلب از طرف پژوهش خوانده دعوت شده نیز صحت دعوی پژوهش خوانده را از هرجهت ثابت داشته است ادعای شهرداری پاینکه زمین مذبور جزء گورستان متروکه بوده بیوجه وفرض آنکه گواهانی براین معنی گواهی داده اند شهادت آنان در قبال دلائل یاد شده قابل ترتیب اثر نخواهد بود و از این رو دادگاه خود را مستغنى از صدور قرار تحقیق محلی دانسته و چون بنابجهات فوق الاشعار مالکیت پژوهش خوانده نسبت پلاک مورد اعتراض محرز است و اعتراض موجبه بردادنامه پژوهش خواسته نشده حکم سورد پژوهش عیناً استوار و پژوهش خواه پرداخت سپصد ریال بابت حق الوکاله این مرحله به پژوهش خوانده محاکوم میشود) شهرداری آبادان در مدت مقرر دادخواست فرجامی تقديم داشته و رسیدگی باین دادخواست به شعبه دهم ارجاع گردیده و خلاصه اعتراضات فرجام خواه تکرار مطالب و درخواستهای است که در مراحل بدوى و پژوهشی اظهار شده است.

جلسه هیئت عمومی دیوانعالی کشور بریاست جناب آقای محمد سروری رئیس کل دیوانعالی کشور با حضور آقای دکتر عبدالحسین علیآبادی معاون اول دادستانی کل

کشور و آقایان رؤسا و مستشاران شب بشرح زیر:

شعبه ۱ - آقای مفخم - آقای معصومخانی

شعبه ۲ - آقای فرزار - آقای شریفی اقلس

شعبه ۳ - آقای عرفان - جناب آقای علیاصغر امین - آقای فلاح رستگار - آقای

علی صفری

شعبه ۴ - آقای عباسعلی بشیر فرهمند - آقای اسدالله مصباح مرجانی

شعبه ۵ - جناب آقای هدایت - آقای عضدی - آقای بروزین - آقای شیرازی

شعبه ۶ - جناب آقای ویشکائی - جناب آقای سرابندی - آقای صالح

شعبه ۷ - جناب آقای میرمطهری - آقای محمد با قرایین
 شعبه ۸ - جناب آقای مجلسی - آقای صدری - آقای گودرزی
 شعبه ۹ - آقای گرکانی - جناب آقای خواجه‌جوی - آقای قرشی - آقای آصفزاده
 شعبه ۱۰ - آقای محمد صدر - آقای دکتر صدارت - آقای سجادیان
 شعبه ۱۱ - جناب آقای احمدی بختیاری - آقای شهیدی - آقای شریف
 تشکیل است پس از قرائت گزارش جریان پرونده و آراء صادره و مذاقه در مواد
 مربوطه و کسب عقیده آقای معاون اول دادستانی کل که مبنی بر ابرام حکم فرجام خواسته
 بود مشاوره نموده بشرح زیر رأی میدهدند.

**نظر باینکه اعتراضات فرجام خواه تکرار مطالبی است که در مرحله
 پژوهشی اظهار و موجها رد شده و از لحاظ رعایت قانون و اصول اشکالی
 به نظر نمیرسد دادنامه فرجام خواسته با کثریت آراء ابرام میگردد.**

۳ - جزائی

حکم شماره ۷۶۰۸ هیئت عمومی دیوانعالی کشور

گردش کار - اسدالله بختیار که با تهم ایراد جرح منتهی بفوتو باستناد قسمت اخیر
 ماده ۱۷۱ و ۱۷۰ مورد تعقیب دادسرای زنجان در دادگاه جنائی تهران بوده در شعبه
 سوم دیوان جنائی تهران باستناد دو ماده مرقومه با رعایت تخفیف متهم به پنجمسال حبس
 با اعمال شاقه و تأدیه یکهزار ریال هزینه دادرسی محکوم فرجام خواسته و شعبه سوم
 دیوانعالی کشور باستدلال آنکه غیراز متهم کسان دیگری هم دارای داس بوده‌اند و نمیتوان
 جرم ارتکابی متهم را بکیفیتی که در حکم ذکر گردیده منطبق با مواد استنادیه دانست
 حکم را نقض و رسیدگی را بشعبه دیگر دادگاه جنائی مرکز محول و شعبه اولی دادگاه
 جنائی تهران بقضیه رسیدگی و جرم متنسبرا ثابت تلقی و با ماده ۱۷۰ اصلی تطبیق و مشارالیه
 را بدو سال حبس تأدیبی و پرداخت یکهزار ریال هزینه دادرسی محکوم و محکوم علیه
 و دادیار از این حکم فرجام خواسته و باز شعبه سوم دیوانعالی کشور بلحاظ آنکه بشرح
 پرونده قتل در حین ممتازعه واقع نشده واستناد ب Maddه ۱۷۵ اصلی قانون مجازات مورد نداشته
 هکذا حکم را نقض و رسیدگی را بشعبه دیگر دادگاه جنائی تهران ارجاع نموده شعبه
 سوم دادگاه جنائی مرکز در هیئت پنج نفری بقضیه رسیدگی و موضوع را با ماده ۱۷۵
 اصلی قانون مجازات عمومی تطبیق و با رعایت ماده ۵ قانون مجازات عمومی مشارالیه را
 بدله ماه حبس تأدیبی و پرداخت یکهزار ریال هزینه دادرسی محکوم و همگام اعلام رأی
 محکوم علیه و دادیار فرجام خواسته‌اند رسیدگی بشعبه سوم دیوانعالی کشور ارجاع و محکوم
 علیه اعتراضی نکرده و خلاصه اعتراض دادستان با ذکر سوابق امر بشرح مذکور تطبیق
 جرم را با ماده استنادی بی مورد و منطبق با ماده ۱۷۵ مکرر قانون مجازات دانسته و نقض
 حکم را خواستار شده است.

جلسه هیئت عمومی دیوانعالی کشور بریاست رئیس کل دیوانعالی کشور با حضور
 دادستان کل و معاون اول دادستان کل و آقایان رؤسا و مستشاران شعب تشکیل است

تصمیمات قضائی

پس از قرائت گزارش جریان پرونده و آراء صادره و مذاقه در مواد مربوطه و کسب عقیده جناب آقای دادستان کل که مبنی بر فرجام‌خواهی ماهوی بشرح زیر : (مطابق محتویات پرونده مخصوصاً قرار بازپرس مسلم است که اسدالله بقصد قتل غلامعلی را با داس کشته است پس از ارتکاب بزه شهود شهادت داده‌اند که قتل بر اتعلی بتوسط اسدالله بعمل آمده خود او هم ابتداء اعتراف کرده که بر اتعلی را مجروح کرده است مادر او هم اعتراف نموده که بین پسر من و بر اتعلی خصوصت بوده و بعداً بر اتعلی اصولاً منکر ایراد ضرب شده و خمناً بازپرس تشخیص داده دلیل براینکه غیر از اسدالله شخص دیگری بر اتعلی را مقتول کرده باشد درست نیست و با توجه بگواهی پژشگ معلوم می‌شود فوت بعلت سوراخ شدن ریه او بوده است) و درخواست تقض حکم بوده مشاوره نموده با کشیت آراء بشرح زیر رأی میدهند :

اعتراض دادستان کل که بعنوان فرجام‌خواهی ماهوی اظهار گردیده بر حکم فرجام خواسته وارد و حکم مزبور از جهت مخالفت با دلائل و شواهد موجوده در پرونده کار با حکم محکومیت متهم بکیفیتی که دادگاه مستند و قوع منازعه شناخته مخدوش است و بنابر این بدستور ماده ۴۳۰ مکرر قانون آئین دادرسی تقض و رسیدگی مجدد بشعبه دیگر دیوان جنائي مرکز ارجاع می‌گردد .

۳ - جزائی

حکم شماره ۳۷/۱۰/۴۵ هیئت عمومی دیوانعالی کشور

گردش کار - شعبه ۲ دیوان کشور در موردیکه سن واقعی متهم در موقع ارتکاب بزه مورد تردید دادگاه باشد اظهار نظر کرده که دادگاه باید اصولاً بر حسب نظر خود سن متهم را تشخیص و بمقتضای آن کیفر قانونی معین کند و جلب نظر کارشناس هم در این مورد تکلیف لازم قانونی برای دادگاه نیست و چون دادگاه قدر متین سن متهم را در هنگام ارتکاب بزه موضوع حکم کمتر از ۱۸ سال تشخیص داده نظر دادگاه قابل اعتراض نیست ولی شعبه و اظهار نظر کرده که چون متهم خود را در محکمه جنائي هیجده سال ناتمام معرفی کرده و بنظر دادگاه مشارالیه درجین وقوع بزه هیجده سال تمام داشته و این اظهار نظر دادگاه جنبه فنی داشته این اظهار نظر از طرف دادگاه صحیح نبوده و موظف بوده رسیدگی در این خصوص را تکمیل نموده و سپس حکم دهد .

جلسه هیئت عمومی دیوانعالی کشور با حضور رئیس کل دیوانعالی کشور و دادستان کل و معاون اول دادستان کل و آقایان رؤساء و مستشاران شعب . تشکیل است - پس از قرائت جریان و آراء صادره از شعب و مذاقه در مواد مربوطه و کسب عقیده جناب آقای دادستان کل که مبنی بر تائید حکم شعبه ۲ دیوانعالی کشور بود مشاوره نموده با کشیت آراء بشرح زیر رأی میدهند :

تصمیمات قضائی

در موردیکه دادگاه بتواند سن واقعی متهم را هنگام ارتکاب بزرگ تشویص دهد تکلیفی برای جلب نظر کارشناس ندارد و در این صورت مطابق ماده ۳۹ قانون کیفر عمومی قدر متین سن متهم مناط حکم خواهد بود این نظر طبق قانون مربوط بوحدت رویه قضائی مصوب دهم تیرماه ۱۴۳۸ برای شعب دیوانعالی کشور و دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع میباشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی